

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **A. S.**, zastoupeného JUDr. Romanem Markuzym, advokátem se sídlem Plzeňská 175/ U Kavalírky 6, P. O. BOX 30, Praha 5, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 1. 2002, č. j. OAM-3585/VL-10-P11-2000, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9 Az 111/2003, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 1. 2004, č. j. 9 Az 111/2003 - 38,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného označeným v záhlaví tohoto rozsudku nebyl žalobci (dále též „stěžovatel“) udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“); současně bylo žalovaným rozhodnuto o tom, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování podle § 91 zákona o azylu.

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 29. 1. 2004, č. j. 9 Az 111/2003 - 38, byla zamítnuta žaloba proti tomuto rozhodnutí žalovaného. Ve včasné kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že žalovaný v řízení o udělení azylu porušil § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 34 odst. 1 a § 46 spr. ř. Dále se odvolal na čl. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a na rozsudky Evropského soud pro lidská práva ve věci Cruz Varas a ve věci Vilvarajah a odkázal na čl. 53 Příručky postupů a kritérií pro určování právního postavení uprchlíků s tím, že žádá zrušení rozsudku Městského soudu v Praze a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Po zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti předložil stěžovatel soudu plnou moc udělenou pro řízení o kasační stížnosti advokátovi JUDr. Romanu Markuzymu. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 20. 1. 2005, č. j. 9 Az 111/2003-54, byl stěžovatel vyzván k tomu, aby prostřednictvím advokáta uvedl, v jakém rozsahu a z jakých důvodů kasační stížnost podává, na výzvu však nereagoval. Věc byla poté předložena Nejvyššímu správnímu soudu, jenž ji vrátil Městskému soudu v Praze s tím, že je třeba stěžovatele vyzvat opětovně a řádně jej poučit o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě nedoplnění. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 6. 6. 2005, č. j. 9 Az 111/2003 - 65, byl stěžovatel prostřednictvím svého zástupce vyzván k tomu, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení uvedl, v jakém rozsahu a z jakých konkrétních důvodů je kasační stížnost podávána, v čem stěžovatel spatřuje porušení § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 34 odst. 1 a § 46 spr. ř. žalovaným v řízení o udělení azylu, přičemž byl poučen o tom, že v případě neodstranění vad kasační stížnosti může být kasační stížnost odmítnuta. Toto usnesení bylo doručeno zástupci stěžovatele právní fikcí podle § 48 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 50c odst. 4 s. ř. s. použitých přiměřeně podle § 64 s. ř. s. dne 27. 6. 2005; kasační stížnost však doplněna nebyla.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl zamítnutí kasační stížnosti a nepřiznání odkladného účinku.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že o kasační stížnosti nemůže věcně jednat a musel ji odmítnout z následujících důvodů.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost nesplňuje náležitosti pro to, aby na jejím základě bylo možné rozhodnutí krajského soudu věcně přezkoumat. Pouhý obecný odkaz na § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 34 odst. 1 a § 46 spr. ř. a citace některých mezinárodněprávních dokumentů neumožňují Nejvyššímu správnímu soudu kasační stížnost věcně projednat, neboť v těchto odkazech nelze spatřovat důvody kasační stížnosti. Stěžovatel, jenž byl v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, byl soudem vyzván k odstranění vad kasační stížnosti tak, aby uvedl, v jakých skutečnostech spatřuje porušení § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 34 odst. 1 a § 46 spr. ř. Usnesení obsahovalo řádné poučení o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě neodstranění vad podle § 37 odst. 5 s. ř. s. použitého obdobně podle § 106 odst. 1 poslední věta s. ř. s. Kasační stížnost však nebyla doplněna.

Podanou kasační stížností se tedy Nejvyšší správní soud nemohl zabývat, neboť v ní nebyl dán rozsah přezkumu rozsudku soudu prvního stupně. Nejvyšší správní soud přitom není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné důvody nezákonnosti rozhodnutí soudu prvního stupně. Pouhá citace ustanovení správního řádu a některých mezinárodněprávních dokumentů nepředstavuje důvody kasační stížnosti. Zastoupený stěžovatel byl Městským soudem v Praze vyzván k odstranění vad kasační stížnosti a řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě, že tak neučiní. Kasační stížnost však nebyla ve stanovené lhůtě doplněna, proto Nejvyšší správní soud konstatuje, že přes výzvu soudu a poučení o možných následcích nebyly odstraněny vady kasační stížnosti a tato skutečnost představuje nedostatek, pro který není možné v řízení o kasační stížnosti dále pokračovat.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatele podle § 37 odst. 5 s. ř. s. použitého obdobně podle § 106 odst. 1 poslední věta s. ř. s. odmítl. Za této procesní situace se z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. použitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. září 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

